

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Directia generala de solutionare
a contestatiilor

DECIZIA nr. din 2004
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SA,
inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.
340775/19.04.2004

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice Bihor prin adresa nr.72526/14.04.2004, înregistrată la Ministerul Finanțelor Publice- Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. 340775/19.04.2004 asupra contestației formulate de **SC X SA.**

Prin contestația formulată împotriva procesului verbal din data de 04.03.2004 întocmit de reprezentanții Direcției generale a finanțelor publice Bihor, societatea contestă suma totală de din care suma de reprezintă impozit pe profit, dobânzi și penalități de întârziere aferente și suma de reprezintă taxa pe valoarea adăugată în suma de, dobânzi aferente în suma de și penalități de întârziere în suma de, taxe vamale în suma de, dobânzi aferente în suma de și penalități de întârziere în suma de, accize în suma de, dobânzi aferente în suma de și penalități de întârziere în suma de.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.171 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speta sunt îndeplinite dispozițiile art.173 alin. 1 lit. b din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate.

I. Referitor la pct. 1 lit a din procesul verbal din data de 04.03.2004, prin care s-a stabilit de plata in sarcina **SC X SA** suma de reprezentand impozit pe profit pentru anul 1998, dobanzi si penalitati de intarziere aferente, prin contestatia formulata, contestatoarea arata ca potrivit art. 83 pct. 2 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale este prescris intrucat termenul de 5 ani incepe sa curga de la data de 01 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala.

Contestatoarea arata ca organul fiscal nu poate constata la data de 04.03.2004 ca datoreaza diferenta impozit pe profit, dobanzi si penalitati de intarziere aferente anului 1998, orice fel de sume aferente anului 1998 fiind prescrise incepand cu 01.01.2004.

Referitor la constatările de la pct. 9 din procesul verbal din 04.03.2004, societatea arata ca organele de control din cadrul Directiei controlului fiscal Bihor nu era abilitat sa efectueze controlul privind modul de determinare a drepturilor vamale, competenta apartinand Directiei Regionale Vamale Bihor.

De asemenea societatea arata ca prin procesul verbal contestat, organele de control nu au aratat explicit actele normative incalcate, iar adresele Inspectoratului de Politie Bihor nu pot constitui temei legal in baza carora sa se stabileasca obligatiile de plata.

Contestatoarea arata ca afirmatiile organului de control preluate din adresele Inspectoratului de Politie Bihor, precum ca "un numar de 63 de contracte de leasing au fost incheiate in conditii ilegale, in scopul sustragerii de la plata drepturilor vamale de import ", sunt abuzive intrucat nu exista nici o hotarare de constatare a nulitatii sau de anulare a acestor contracte, nefiind precizate nici prevederile legale incalcate.

Societatea precizeaza ca toate contractele de leasing au fost incheiate cu respectarea prevederilor Odonantei Guvernului nr. 51/1997, republicata, a efectuat formalitatile vamale in baza documentatiei solicitate de Biroul vamal Oradea, iar beneficiarii facilitatilor privind drepturile vamale prevazute de art. 27 din Odonanta Guvernului nr. 51/1997, republicata sunt utilizatorii si nu societatea de leasing asa cum in mod gresit au retinut organele de control.

Referitor la afirmatia organelor de control potrivit careia "autoturismele in mare parte nu au fost cumparate de societate ci de catre persoane fizice", contestatoarea arata ca este lipsita de temei legal deoarece din contractele de vanzare cumparare incheiate cu furnizorii externi rezulta ca are calitatea de cumparator al autoturismelor care ulterior au facut obiectul unor contracte de leasing.

Contestatoarea arata ca modul de incasare si stingerea obligatiilor de plata fata de furnizorii externi nu sunt relevante cu privire

la legalitatea sau ilegalitatea contractelor de leasing atata timp cat aceste operatiuni au fost inregistrate in evidenta contabila a societatii cu respectarea prevederilor Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicata, si Ordinului Ministrului Finantelor Publice nr. 686/1999, fapt constatat si de organele de control din cadrul Directiei controlului fiscal Bihor.

In consecinta societatea solicita admiterea contestatiei pentru suma de reprezentand taxe vamale, taxa pe valoarea adaugata in vama, accize precum si dobanzi si penalitati de intarziere aferente acestora.

De asemenea, societatea solicita in conformitate cu prevederile art. 179 alin 2 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, suspendarea executarii procesului verbal atacat in ceea ce priveste punctele contestate pana la solutionarea contestatiei.

II. Prin procesului verbal din data de 04.03.2004 intocmit de reprezentantii Directiei generale a finantelor publice Bihor s-au constatat urmatoarele:

Referitor la impozitul pe profit organele de control au constatat ca la data de 31.12.1998 in declaratia privind impozitul pe profit societatea nu a tinut cont la calculul profitului impozabil de cheltuielile nedeductibile fiscal reprezentand amenzi si penalitati in suma de, cheltuieli de protocol in suma de care depasesc limita cotei admisibile de 1%, fiind incalcate astfel prevederile cap. 2 art. 4 pct 6 lit b si lit c din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994.

Organul de control a reintregit profitul impozabil cu suma de, rezutand o diferenta de impozit pe profit in suma de.

De asemenea, organele de control au calculat de plata in sarcina societatii dobanzi in suma de si penalitati de intarziere in suma de.

Prin adresele Inspectoratului de Politie Bihor nr. 9420/02.09.2003 si nr. 9420/22.01.2004 s-a solicitat Directiei controlului fiscal efectuarea unui control in vederea stabilirii obligatiilor de plata la bugetul de stat datorate de **SC X SA**, avandu-se in vedere urmatoarele aspecte:

-in perioada ianuarie 2002-decembrie 2002 reprezentantii societatii au derulat importuri de autoturisme second hand comercializate in sistem leasing

-contractele de leasing au fost incheiate in conditii ilegale, cu scopul sustragerii de la plata drepturilor vamale, autoturismele nefiind cumparate de societatea de leasing ci de catre persoanele fizice care au achitat autoturismele din banii personali, iar societatea a emis facturi si

chitante care atesta ca utilizatorii au achitat contravaloarea autoturismelor prin rate lunare catre societatea de leasing;

-societatea a emis o serie de chitante, facturi si dispozitii de plata, sumele inscrise in acestea fiind mult mai mari decat cele incasate efectiv de societate.

In urma verificarilor efectuate organele de control au constatat ca datele privind utilizatorul si valoarea initiala a bunului, inscrise in contractul de leasing sunt aceleasi cu datele inscrise in declaratia vamala de import, iar inregistrarea in contabilitate a operatiunilor referitoare la autoturismele ce au facut obiectul contractelor de leasing s-a facut conform Ordinului Ministrului Finantelor Publice nr. 686/1999 pentru aprobarea Normelor privind inregistrarea in contabilitate a operatiunilor de leasing.

De asemenea, organele de control au constatat ca valoarea facturilor emise catre utilizatori pe perioada contractului de leasing reprezentand rate de leasing este mai mare decat valoarea initiala inscrisa in contractul de leasing deoarece contractul de leasing a fost incheiat in valuta la un curs valutar existent la data incheierii contractului, iar ratele au fost facturate in lei.

De asemenea, organele de control au constatat ca in registrul de plata sunt inregistrate ridicari de numerar de catre diverse persoane fizice in calitate de utilizatori care urmeaza sa achite contravaloarea autoturismului in numele **SC X SA**.

Tinand cont de aspectele prezentate in adresele Inspectoratului de Politie Bihor din care rezulta ca bunurile importate nu au fost utilizate in sistem de leasing de societate fiind cumparate de clienti cu plata integrala la momentul vanzarii, organele de control au calculat in sarcina societatii TVA in suma de, dobanzi aferente in suma de si penalitati de intarziere in suma de, taxe vamale in suma de, dobanzi aferente in suma de si penalitati de intarziere in suma de, accize in suma de, dobanzi aferente in suma de si penalitati de intarziere in suma de.

La stabilirea drepturilor vamale organele de control au avut in vedere drepturile vamale calculate de societate la valoarea reziduala a autoturismelor si achitate conform actelor constatatoare incheiate de Directia Generala a Vamilor.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosar, precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele de control, se retin urmatoarele:

1. Referitor la suma de din care suma de reprezinta diferenta de impozit pe profit, suma de reprezinta dobanzi aferente si suma de

reprezinta penalitati de intarziere, **cauza supusa solutionarii este daca dreptul organului de control de a stabili diferente de impozit pe profit aferent anului 1998 era prescris la data de 04.03.2004.**

In fapt, prin procesul verbal din data de 04.03.2004 organele de control au constatat ca la data de 31.12.1998 in declaratia privind impozitul pe profit societatea nu a tinut cont la calculul profitului impozabil de cheltuielile nedeductibile fiscal, astfel ca a fost reintregit profitul impozabil cu suma de, rezultand o diferenta de impozit pe profit in suma de.

De asemenea, organele de control au calculat de plata in sarcina societatii dobanzi in suma de si penalitati de intarziere in suma de.

Prin contestatia formulata societatea arata ca dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale este prescris intrucat termenul de 5 ani incepe sa curga de la data de 01 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala

In drept, art. 21 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal prevede:

"Dreptul organelor fiscale de a stabili diferente de impozite și majorări de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenții și a aplica amenzi și penalități pentru faptele a căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor fiscale, pentru o perioadă impozabilă, se prescrie după cum urmează:

a) în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă;"

Art. 16 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicata, prevede:

(1)*) În cursul anului fiscal, contribuabilii au obligația de a depune declarația de impunere până la termenul de plată al impozitului inclusiv, urmând ca după definitivarea impozitului pe profit pe baza datelor din bilanțul contabil anual să depună declarația de impunere pentru anul fiscal expirat până la termenul prevăzut pentru depunerea bilanțului contabil.

Termenul de depunere a bilanțului contabil pentru anul 1998 a fost data de 15.04.1999, asa cum rezulta din Normele metodologice privind intocmirea, verificarea si centralizarea bilanțurilor contabile ale agentilor economici pe anul 1998 nr. 370194/10.02.1999 emise de Ministerului Finantelor si distribuite agentilor economici odata cu formularele de bilant.

Prin urmare, așa cum rezulta din actele normative menționate anterior, dreptul organelor de control de a stabili diferențe de impozit pe profit pentru anul 1998 se prescrie în termen de 5 ani de la de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit pentru anul 1998. Termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit pentru anul 1998 este data depunerii bilanțului contabil, respectiv data de 15.04.2004.

Având în vedere că suma de reprezentând diferența de impozit pe profit pentru anul 1998 a fost calculată prin procesul verbal din 04.03.2004, în mod legal organele de control au stabilit diferențe de impozit pe profit pentru anul 1998, întrucât dreptul acestora de a stabili diferențe de impozite și taxe nu era prescris, termenul de prescripție împlinindu-se la data de 15.04.2004.

De asemenea se reține că prin contestația formulată societatea nu aduce nici un argument cu privire la modul de stabilire și calcul a diferenței de impozit pe profit și nici referitor la calculul dobanzilor și penalităților de întârziere aferente, data de la care au fost calculate dobanzile și penalitățile, baza de calcul a dobanzilor și penalităților, numărul de zile de întârziere și cota de dobânzi și penalități aplicată.

În consecință, pentru capatul de cerere în suma totală de din care suma de reprezintă diferența de impozit pe profit, suma de reprezintă dobânzi aferente și suma de reprezintă penalități de întârziere, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată, excepția invocată de societate nefiind fondată.

Referitor la susținerea societății ca potrivit art. 83 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale este prescris întrucât termenul de 5 ani începe să curgă de la data de 01 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât prevederile legale aplicabile în speta sunt cele în vigoare la data când începe să curgă termenul de prescripție, respectiv Ordonanța 70/1997 privind controlul fiscal și Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată.

2. Referitor la suma totală de din care taxa pe valoarea adăugată în suma de, dobânzi aferente în suma de și penalități de întârziere în suma de, taxe vamale în suma de 1, dobânzi aferente în suma de și penalități de întârziere în suma de, accize în suma de, dobânzi aferente în suma de și penalități de întârziere în suma de,

cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor poate sa se pronunte pe fondul cauzei, in conditiile in care pentru capitolul referitor la aceste sume actul de control contestat a fost inaintat Inspectoratului de Politie Bihor cu adresa nr. 71781/10.03.2004

In fapt, prin adresele Inspectoratului de Politie Bihor nr. 9420/02.09.2003 si nr. 9420/22.01.2004 s-a solicitat Directiei controlului fiscal Bihor efectuarea unui control in vederea stabilirii obligatiilor de plata la bugetul de stat datorate de **SC X SA** avandu-se in vedere ca o serie de contracte de leasing au fost incheiate in conditii ilegale, cu scopul sustragerii de la plata drepturilor vamale, autoturismele nefiind cumparate de societatea de leasing ci de catre persoanele fizice care au achitat autoturismele din banii personali, iar societatea a emis facturi si chitante care atesta ca utilizatorii au achitat contravaloarea autoturismelor prin rate lunare societatea de leasing.

Prin procesul verbal din data de 04.03.2004 organele de control au calculat in sarcina societatii suma totala de din care TVA in suma de, dobanzi aferente in suma de si penalitati de intarziere in suma de, taxe vamale in suma de , dobanzi aferente in suma de si penalitati de intarziere in suma de, accize in suma de, dobanzi aferente in suma de si penalitati de intarziere in suma de, retinand aspectele prezentate prin adresele Inspectoratului de Politie Bihor nr. 9420/02.09.2003 si nr. 9420/22.01.2004.

Prin adresa nr. 72806/21.04.2004, Directia controlului fiscal Bihor a comunicat Directiei generale de solutionare a contestatiilor ca procesul verbal din 04.03.2004 a fost inaintat organelor de cercetare penala cu adresa nr.71781/10.03.2004, aflata in copie la dosarul cauzei.

Prin adresa Inspectoratului de Politie Bihor nr. 6.508/28.04.2004, aflata de asemenea la dosar, se precizeaza ca "in cauza a fost inceputa urmarirea penala pentru comiterea infractiunilor de prezentare la autoritatea vamala de documente falsificate si evaziune fiscala, fapte prevazute si pedepsite de art.178 din legea nr. 141/1997 si art. 11 din Legea nr. 87/1994 impotriva administratorului societatii".

In drept, art.178 alin.1 lit.a din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala prevede:

"Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;"

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare constatate prin procesul verbal încheiat la data de 04.03.2004 și contestate de contestatoare și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o stransă interdependență de care depinde soluționarea cauzei dedusă judecătii.

Această interdependență constă în faptul că actul de control a fost încheiat ca urmare a adreselor Inspectoratului de Poliție Bihor referitoare la săvârșirea de către administratorul societății a infracțiunilor de prezentare la autoritatea vamală de documente falsificate și evaziune fiscală, fapte prevăzute și pedepsite de art. 178 din legea nr. 141/1997 și art. 11 din Legea nr. 87/1994.

Organele administrativ-jurisdicționale nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speta o au organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care va suspenda soluționarea cauzei civile pentru suma totală de din care taxa pe valoarea adăugată în suma de, dobânzi aferente în suma de și penalități de întârziere în suma de, taxe vamale în suma de, dobânzi aferente în suma de și penalități de întârziere în suma de, accize în suma de, dobânzi aferente în suma de și penalități de întârziere în suma de

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală, procedura administrativă va fi reluată în condițiile legii.

3. În ceea ce privește solicitarea contestatoarei referitoare la suspendarea executării procesului verbal până la soluționarea contestației, conform prevederilor art. 179 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală **“Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.”**

Alin. (2) al art. 179 din actul normativ menționat mai sus precizează:

“Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificată a contestatorului.”

Din analiza contestatiei nu rezulta motivele justificate ale contestatoarei pentru a suspenda executarea procesului verbal atacat pana la solutionarea contestatiei, fapt pentru care se respinge ca neintemeiata aceasta solicitare.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. art.178 alin.1 lit.a din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala coroborat cu art.173 alin.1 lit.b din acelasi act normativ, se

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de **SC X SA** pentru suma totala de din care suma de reprezinta diferenta de impozit pe profit, suma de reprezinta dobanzi aferente si suma de reprezinta penalitati de intarziere.

2. Suspendarea solutionarii cauzei pentru capatul de cerere privind suma totala de lei din care taxa pe valoarea adaugata in suma de, dobanzi aferente in suma de si penalitati de intarziere in suma de, taxe vamale in suma de, dobanzi aferente in suma de si penalitati de intarziere in suma de, accize in suma de, dobanzi aferente in suma de si penalitati de intarziere in suma de, pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului organului de control urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie transmis organului competent conform legii pentru solutionarea cauzei in functie de solutia adoptata.

3. Respingerea ca neintemeiata a solicitarii contestatoarei referitoare la suspendarea executarii procesului verbal pana la solutionarea contestatiei.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel Oradea, in termen de 30 zile de la data comunicarii.

**DIRECTOR GENERAL
ION CAPDEFIER**

